

overveje at fremsætte en erklæring om sin fremtidige politik i Tanganyika, herunder om at territoriet i overensstemmelse med principperne i formynderskabssystemet vil blive udviklet henimod selvstændighed. Resolutionen indeholder tillige en henstilling til formynderskabsrådet om at instruere den mission, der i 1957 skal besøge Tanganyika, om særligt at studere områdets politiske udvikling. Resolutionen bekræftedes den 26. februar af plenarforsamlingen med 47 stemmer mod 15, medens 11 lande undlod at stemme. De nordiske lande var blandt dem, der stemte imod.

Et sovjetisk forslag, der tilsigtede, at plenarforsamlingen skulle fastsætte bestemte tidsfrister for samtlige formynderskabsområders opnåelse af uafhængighed, mødte stærk kritik, ikke blot fra en række administrerende magter, men også fra lande som Indien, Irak og Syrien. Efter at det på forslag af sidstnævnte lande var blevet ændret væsentligt i flere henseender, vedtoges det af udvalget. I sin vedtagne form indeholder forslaget dels en anbefaling til de administrerende myndigheder om at træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre, at formynderskabsområderne Tanganyika, Britisk Cameroon, Fransk Cameroon, Fransk Togoland og Ruanda-Urundi opnår selvstyre eller uafhængighed på et tidligt tidspunkt, og dels en opfordring til de samme myndigheder om at give et skøn over den tidsfrist, der kræves for opnåelse af selvstyre eller uafhængighed for de pågældende formynderskabsområder.

Den af udvalget vedtagne resolution blev den 26. februar bekræftet af plenarforsamlingen med 45 stemmer for, 14 imod (herunder de skandinaviske lande, USA og Canada), medens 16 lande, heriblandt Finland, undlod at stemme.

2. Oplysninger vedrørende ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 34).

Ved indledningen af generaldebatten om ovennævnte dagsordenens punkt fremførtes på lignende måde som i tidligere år en række krav på visse ikke-selvstyrende områder. Over for Argentinas krav på Falklandøerne, Guatemalas og Mexicos krav på britisk

Honduras, Yemens krav på Aden og — som noget nyt i FN — Spaniens krav på Gibraltar udtalte Storbritanniens delegerede blot, at han forbeholdt sig sin regerings stilling. Indonesiens og Hollands delegerede forbeholdt sig ligeledes deres respektive regerings stilling med hensyn til Vest Ny Guinea. Endelig erklærede Chiles repræsentant, at hans regering anså Chiles ret over en del af Antarktis for uomtvistelig.

a) Oplysninger om undervisningsmæssige forhold.

Generaldebatten om dette spørgsmål og drøftelsen af de tre resolutioner, som udvalget i denne forbindelse vedtog, gav anledning til en række kritiske udfald mod de administrerende magter, en kritik, der dog i det hele havde en behersket form. Fra græsk side benyttede man ligesom tidligere anledningen til at fremkomme med et indlæg vedrørende Cypern.

Der vedtoges resolutioner om følgende spørgsmål:

1. Beretning fra udvalget for oplysninger vedr. ikke-selvstyrende områder (art. 73 e-udvalget).

Beretningen, der i hovedsagen beskæftiger sig med den undervisningsmæssige udvikling i de ikke-selvstyrende områder, blev af 4. udvalg foreslået taget til efterretning. Den pågældende resolution blev bekræftet af plenarforsamlingen den 20. februar 1957 med 66 stemmer (herunder Danmark), ingen imod, medens 2 lande undlod at stemme.

2. Planer vedrørende fremskridt med hensyn til undervisning i ikke-selvstyrende områder.

Guatemala, Indien, Irak og Jugoslavien havde fremsat et resolutionsforslag, i hvilket der under sagens behandling blev optaget visse af Liberia og Czekoslovakiet stillede ændringsforslag. I den af 4. udvalg vedtagne resolution anbefales det de administrerende magter, eventuelt i samarbejde med UNESCO, at overveje opstillingen af planer, indeholdende bestemte mål og tidsfrister for forskellige sider af den undervisningsmæssige udvikling. Endvidere opfordres de administrerende magter til at lade oplysninger om sådanne planer og deres virkeliggørelse indgå i de årlige beretninger til generalsekretæren. Forslaget vedtoges af